

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. 3388 / C4 / 4371

Data: 11.11.2025

Prin contestația înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. 77271/04.11.2025, depusă de SRL, cu sediul în str. Horea nr. 1, ..., județul, CUI, număr de înregistrare în registrul comerțului, reprezentată legal de domnul - administrator și convențional de doamna, cu sediul profesional în str. George Enescu nr. 1, parter, camera 4, ..., județul, privind procedura simplificată pentru încheierea unui acord-cadru de furnizare ansamblu pacient, cod CPV 33192000-2, cu data-limită de depunere a ofertelor 10.11.2025, anunț de participare nr./25.10.2025, organizată de, cu sediul în str. Crișan nr. 5, ..., județul, în calitate de autoritate contractantă, contestatoarea a solicitat revizuirea unor clauze ale documentației de atribuire și suspendarea procedurii până la soluționarea contestației. Prin încheierea nr. 3940/ C4/4371/06.11.2025, Consiliul s-a pronunțat asupra capătului de cerere de suspendare a procedurii de atribuire, respingându-l ca rămas fără obiect. Pe rol, în prezent, se află celălalt capăt de cerere din contestație.

**CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:**

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin care operatorul economic SRL reclamă documentația de atribuire utilizată de autoritatea contractantă în cadrul procedurii de atribuire menționată în partea introductivă, învederând în motivare că termenul de livrare a produselor impus, de 15 zile, este disproporționat, nerealist și restrictiv, favorizând anumiți operatori economici, context în care solicită extinderea lui la minimum 60 de zile. Totodată, solicită eliminarea cerinței tehnice ca noptiera să fie cu două etajere, întrucât limitează ofertarea unor soluții echivalente. Motivarea integrală a

contestației se regăsește în fișierul „[...../00011] ADRESA SUSPENDARE + CONTESTATIE CNSC OPERATOR ECONOMIC.pdf”, postat de autoritate în SEAP la 05.11.2025, în cadrul documentelor asociate anunțului de participare nr./25.10.2025. Reproducerea în cuprinsul deciziei a ansamblului motivării nu se justifică, din moment ce întreaga contestație poate fi vizualizată liber și gratuit în SEAP de către orice persoană interesată. Sintetizarea de mai sus nu prejudiciază nici părțile și nici terții, din moment ce oricine are la dispoziție spre vizualizare și descărcare, prin intermediul SEAP, întreaga contestație. Desigur, motivarea completă va fi avută în vedere de membrii completului la adoptarea soluției.

În punctul său de vedere nr. 49068/04.11.2025 asupra contestației, înregistrat la Consiliu cu nr. 77773/05.11.2025, autoritatea contractantă susține în apărare că termenul de livrare și cerința compartimentării sunt fundamentate corespunzător, bugetar, operațional și funcțional, fiind pe deplin justificate în raport cu necesitățile reale ale unității spitalicești. Termenul de livrare a fost stabilit în considerarea constrângerilor bugetare și a calendarului execuției financiare aferente anului 2025, planificarea bugetară impunând angajarea și utilizarea creditelor într-un interval strict, conform legii finanțelor publice și listei de investiții aprobate de Consiliul Județean În situația în care livrarea nu s-ar realiza până la finalul anului 2025, fondurile alocate riscă să fie retrase, ceea ce ar genera blocaje financiare și ar afecta implementarea investiției. Totodată, având în vedere că achiziția are ca obiect mobilier și echipamente medicale esențiale pentru funcționarea optimă a secțiilor spitalicești, livrarea rapidă este indispensabilă pentru continuitatea actului medical și pentru asigurarea condițiilor corespunzătoare de tratament și confort al pacienților. Termenul de 15 zile este realist și realizabil pentru operatorii economici care dispun de capacitate logistică adecvată și stocuri disponibile, fără a afecta calitatea produselor livrate.

Referitor la cerința privind noptiera cu două etajere, ea nu este restrictivă, ci reflectă o necesitate justificată de criterii ergonomice și funcționale. Compartimentarea asigură organizarea eficientă a obiectelor personale ale pacienților și a materialelor medicale utilizate frecvent, optimizând accesul și reducând riscul de accidente prin evitarea stivuirii verticale. Cerința are în vedere că unitatea medicală se află în proces de acreditare, iar standardizarea echipamentelor constituie o cerință esențială în vederea menținerii conformității cu normele de acreditare.

Pe piața de mobilier medical există numeroase modele conforme cu această specificație, produse în serie de furnizori consacrați, ceea ce demonstrează caracterul uzual și neexclusivist al cerinței. Prin urmare, nu restrânge concurența. Se urmărește uniformizarea echipamentelor, facilitând întreținerea, înlocuirea și interoperabilitatea în cadrul unității spitalicești.

Documentația a fost întocmită cu respectarea principiului proporționalității și este fundamentată pe nevoile reale ale spitalului și pe constrângerile bugetare existente. Nu s-a impus o soluție de design unică, ci s-au stabilit cerințe funcționale minime, ușor de îndeplinit de operatorii economici activi în domeniu, fără discriminare sau limitare nejustificată a accesului la procedură. Totodată, întreaga documentație a fost elaborată cu transparență și echitate, oferind șanse egale tuturor ofertanților care pot livra produse conforme într-un termen rezonabil și justificat.

Din examinarea coroborată a materialului probator administrat, aflat la dosarul cauzei, după verificarea din oficiu a competenței generale, materiale și teritoriale, potrivit art. 131 alin. (1) C. proc. civ., și după deliberare, Consiliul reține că, prin anunțul de participare nr., publicat în Sistemul Electronic de Achiziții Publice – SEAP la 25.10.2025, autoritatea contractantă a inițiat o procedură simplificată în vederea procurării a maximum 55 de seturi de mobilier medical (pat spital, saltea antiescară, noptieră, masă pat spital și stativ perfuzie), estimate valoric la 328.515 lei, fără TVA, achiziție programată în două etape:

- prima etapa, perioada noiembrie 2025 - decembrie 2025;
- a doua etapă, perioada ianuarie 2026 - octombrie 2026.

Caietul de sarcini menționează: *„Contractele subsecvente se vor încheia în funcție de buget și de necesitățile spitalului, fără reluarea competiției, între operatorii economici semnatari ai acordului cadru.”*

Documentația de atribuire a fost postată pe portalul SEAP la 25.10.2025, alături de anunțul de invitare la competiție. Ulterior consultării acestei documentații, considerând că termenul de livrare și cerința compartimentării noptierei, impuse de autoritate, sunt restrictive și contravin dispozițiilor legale, ... SRL a atacat-o în termenul legal la Consiliu, prin contestația care formează obiectul prezentei cauze, premisă a controlului administrativ-jurisdicțional.

Cauțiunea aferentă, în valoare de 13.140,60 lei, a fost constituită prin recipisa de consemnare nr. 211826570/1, emisă de CEC Bank SA, Sucursala, la data de 07.11.2025.

Asupra aspectelor sesizate de petentă, Consiliul constată că, în cele șapte pagini ale caietului de sarcini aferent procedurii de atribuire, autoritatea contractantă a prevăzut, între altele, cerința *„Livrarea se va face pe baza de comanda scrisă, în funcție de necesarul de consum comunicat de către beneficiar. Produsele vor fi livrate astfel încât să corespundă descrierii caracteristicilor tehnice minime din caietul de sarcini. **Termenul de livrare este de 15 zile de la semnarea contractului.**”*, termen pe care reclamanta îl consideră excesiv de scurt, nerealist și restrictiv, mobilierul și echipamentele medicale presupunând procese de producție, asamblare, verificare a calității și transport în condiții corespunzătoare.

Forul administrativ de jurisdicție achiesează la acest raționament al reclamantei, în sensul că, în principiu și până la proba contrară (care nu a fost realizată de spital), termenul de livrare este foarte scurt și, din această cauză, restrictiv pentru operatorii economici care nu au pe stoc întreaga gamă de produse, în cantitatea dorită de autoritate. Trebuie luat în considerare că produsele supuse achiziției nu sunt produse de uz comun, existente pe stoc și disponibile spre procurare oricând, ci sunt produse cu destinație specifică (spitalicească), care trebuie să corespundă unor specificații tehnice multiple și care sunt fabricate, de regulă, pe bază de comandă, în afara țării.

Fără a nega relevanța riscului pierderii finanțării pentru prima etapă și a livrării rapide pentru continuitatea serviciilor medicale, Consiliul nu poate valida argumentele de care se prevalează, argumente care acoperă doar o latură a achiziției – perspectiva spitalului (subiectivă), lăsând netratate obiecțiile pertinente pe care le aduce contestatoarea (perspectiva acesteia).

Contrar art. 10 alin. (1), art. 14 alin. (2) și art. 249 C. proc. civ., care impun părților să argumenteze și să susțină cu mijloace de probă cele ce afirmă în fața Consiliului, autoritatea contractantă nu reușește să demonstreze că un termen de 15 zile de la semnarea contractului subsecvent este suficient distribuitorilor să comande echipamentele de la producători externi, aceștia să le producă potrivit specificațiilor particulare ale spitalului și să fie importate/transportate la locul de livrare. Nu există niciun calcul temporal din partea autorității, ci doar afirmația nedovedită că termenul este *„adecvat și realizabil pentru operatorii economici care dispun de capacitate logistică și stocuri disponibile”*, fără a fi indicat vreun operator economic, mai cu seamă că licitația nu poate fi dedicată doar așa-zișilor *„operatori economici care dispun de capacitate logistică și stocuri disponibile”*, ci tuturor operatorilor îndrituiți să participe la competiție, însăși afirmația spitalului reprezentând o recunoaștere a caracterului restrictiv.

De asemenea, nu trebuie scăpat din vedere că achiziția a fost etapizată de către spital până în octombrie 2026, ceea ce înseamnă că pretenția livrării produselor în doar 15 zile calendaristice nu are niciun suport obiectiv și logic, la fel de bine ele putând fi livrate oricând până în octombrie 2026, eșalonat sau întreaga cantitate.

Legea nr. 98/2016, la art. 155 alin. (6), impune ca specificațiile tehnice să permită tuturor operatorilor economici accesul egal la procedura de atribuire și nu trebuie să aibă ca efect introducerea unor obstacole nejustificate față de asigurarea unei concurențe efective între operatorii economici. În plus, legea amintită pune accentul pe deschiderea pieței, respectiv pe accesul nerestricționat la licitație, sancționând restrângerea artificială a concurenței inclusiv prin termenul de livrare, după cum judicios a remarcat și contestatoarea:

Art. 50. - (1) Autoritățile contractante nu vor concepe sau structura achizițiile ori elemente ale acestora cu scopul exceptării acestora de la aplicarea dispozițiilor prezentei legi ori al restrângerii artificiale a concurenței.

(2) În sensul alin. (1), se consideră că există o restrângere artificială a concurenței în cazul în care achiziția ori elemente ale acesteia sunt concepute sau structurate cu scopul de a favoriza ori dezavantaja în mod nejustificat anumiți operatori economici.

Elocvente sunt și dispozițiile art. 15 C. civ. – *„Niciun drept nu poate fi exercitat în scopul de a vătăma sau păgubi pe altul ori într-un mod excesiv și nerezonabil, contrar bunei-credințe.”* –, în contextul în care autoritatea, în mod nerezonabil și neconvingător, nu admite termene de livrare mai lungi de 15 zile, pe fondul etapizării acordului-cadru până în octombrie 2026 (în realitate, nu există nicio urgență stringentă, ci dimpotrivă).

În considerarea celor evocate și văzând că explicațiile autorității organizatoare vin în contradicție cu dispozițiile legale enunțate și cu principiul proporționalității, Consiliul urmează ca, în temeiul art. 26 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 101/2016, să oblige autoritatea să revizuiască în consecință cerința „Termenul de livrare este de 15 zile de la semnarea contractului.”, astfel încât să fie acceptate și termene de livrare mai lungi, adecvate fiecărui contract subsecvent în parte, respectiv cantității de produse la care se referă, pentru a permite accesul la licitație și SRL. Spre pildă, dacă obiectul contractului subsecvent constă doar într-un singur set de produse, termenul rezonabil poate fi de 30 de zile (de bună seamă, el poate fi mai lung), însă dacă obiectul contractului este de 55 de seturi, un termen rezonabil minimal de livrare a lor trebuie să fie de 60 de zile. Măsura de remediere va fi adusă la cunoștința operatorilor economici, prin publicarea ei în Sistemul Electronic de Achiziții Publice, de îndată ce va fi adoptată, înainte de data-limită de depunere a ofertelor (decalată), cu prelungirea în mod corespunzător a perioadei de depunere a ofertelor. Art. 1 alin. (4) din normele aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 395/2016 statuează că autoritatea contractantă este responsabilă pentru modul de atribuire a contractului de achiziție publică/acordului-cadru, cu respectarea tuturor dispozițiilor legale aplicabile, deci și a regulilor de elaborare a specificațiilor de ordin tehnic, cum este termenul de livrare al produselor. Prezenta decizie nu afectează drepturile și obligațiile autorității stabilite la art. 55 din normele amintite.

În schimb, nu se confirmă caracterul restrictiv al cerinței ca noptiera destinată pacienților să includă în partea inferioară un dulap cu două etajere, cerință față de care SRL a solicitat autorității: „Vă rugăm să acceptați ca dulapul să aibă o singură etajeră în interior, întrucât spațiul fiind redus, două etajere ar crea compartimente prea înguste, care ar limita accesul și ar reduce semnificativ utilitatea compartimentelor.” și a primit următorul răspuns: „Din punct de vedere ergonomic, două etajere permit o organizare mai eficientă a obiectelor, reducând necesitatea de a suprapune sau stivui articolele pe verticală,

ceea ce ar îngreuna accesul și ar putea duce la utilizarea inefficientă a spațiului. În plus, distribuirea greutateii pe două niveluri contribuie la stabilitatea și durabilitatea mobilierului în utilizare zilnică, solicitarea nu se accepta.”

În privința specificațiilor tehnice, legislația achizițiilor publice cuprinde reglementări detaliate, care pornesc de la *dreptul* autorității contractante de a își asigura, prin intermediul achiziției, propriile necesități, pe care autoritatea este suverană a le stabili și în funcție de care impune anumite specificații, independent de eventuala opoziție a operatorilor economici. *De lege lata*, este o chestiune de asumare a răspunderii proprii autorității contractante a stabili care tip de compartimentare răspunde mai bine propriilor necesități.

Specificațiile tehnice sunt definite de Legea nr. 98/2016 ca fiind „cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, într-o manieră corespunzătoare *îndeplinirii necesității autorității contractante*”, iar, potrivit art. 35 alin. (10) din normele aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 395/2016, „caietul de sarcini conține, în mod obligatoriu, specificații tehnice care reprezintă cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, *astfel încât să corespundă necesității autorității contractante*”. Caracteristicile de ordin tehnic pot să vizeze inclusiv structura modulară a noptierei.

Necesitatea sau oportunitatea achiziționării de produse de o anumită performanță/calitate, precum și caracteristicile tehnice impuse pentru acestea, sunt stabilite de fiecare autoritate contractantă în parte, în funcție de necesitățile obiective și prioritățile comunicate de compartimentele din cadrul autorității [art. 2 din normele precitate], sens în care s-a pronunțat și Curtea de Apel București, Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, în decizia civilă nr. 245 din 1 februarie 2023.

Curtea de Apel Ploiești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în decizia nr. 2004 din 12 decembrie 2016, a reținut că necesitatea sau oportunitatea unei anumite achiziții este stabilită de fiecare autoritate contractantă, în funcție de necesitățile obiective și particularitățile comunicate de compartimentele din cadrul său. Caietul de sarcini conține, în mod obligatoriu, specificații tehnice care reprezintă cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, astfel încât să corespundă necesității autorității. De altminteri, această orientare este una consecventă și de tradiție atât în practica administrativ-jurisdicțională, cât și în aceea judiciară în domeniu, elocvente fiind, cu titlu exemplificativ:

– decizia nr. 1280/CA din 3 decembrie 2008, Curtea de Apel Alba Iulia, Secția de contencios administrativ și fiscal:

Specificațiile tehnice se definesc astfel încât să corespundă, atunci când este posibil, necesităților/exigențelor oricărui utilizator, inclusiv ale persoanelor cu dizabilități. Specificațiile trebuie să permită oricărui ofertant accesul egal la procedura de atribuire și nu trebuie să aibă ca efect introducerea unor obstacole nejustificate de natură să restrângă concurența între operatorii economici.

Prin caietul de sarcini autoritatea a impus, pentru subsistemul automat de control acces, dimensiuni fixe ale pilonului telescopic, respectiv înălțime 500 mm și diametru 200 mm. Contestatoarea a solicitat clarificări la care autoritatea contractantă a răspuns arătând că dimensiunile pilonului trebuie să respecte întocmai prevederile caietului de sarcini.

Nici contestatoarea și nici Consiliul nu au arătat cum dimensiunea fixă a diametrului pilonului afectează accesul egal al participanților la procedură, în ce fel constituie o măsură restrictivă și de ce n-ar putea toți participanții să depună oferte adecvate acestei cerințe. Pe de altă parte, autoritatea contractantă a justificat temeinic o atare prevedere.

În speță, greșit au fost aplicate dispozițiile art. 35 alin. (5) din ordonanță, cerințele autorității fiind impuse de necesitatea integrării noilor lucrări în zona centrului istoric al municipiului și pe amplasamentul pilonilor culisanți existenți. Prin urmare, instanța apreciază că prevederile caietului de sarcini nu afectează accesul egal al operatorilor la procedură.

– decizia nr. 843 din 16 octombrie 2009, Curtea de Apel Bacău, Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal;

– deciziile civile nr. 2762 din 11 decembrie 2008 (autoritatea este singura în măsură să decidă asupra nevoilor sale și asupra modalității de satisfacere a lor, însă această decizie nu trebuie să aibă ca efect introducerea unor obstacole nejustificate, de natură a restrânge concurența între agenții economici), nr. 285 din 2 februarie 2009 (prin faptul că autoritatea a descris produsul care corespunde necesităților sale nu s-au încălcat prevederile ordonanței) și nr. 3094 din 12 iulie 2013 (impunerea caracteristicilor tehnice ale echipamentelor supuse achiziției reprezintă o chestiune de oportunitate, față de care autoritatea are o marjă largă de apreciere. Actul autorității se bucură de prezumția de legalitate și, cât timp nu s-au adus probe din care să rezulte că cerințele impuse sunt vădit nejustificate, instanța nu le poate modifica), Curtea de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal;

– decizia civilă nr. 2279/CA/2011-R din 10 noiembrie 2011 (necesitatea sau oportunitatea achiziționării de produse de o anumită performanță, precum și caracteristicile tehnice sunt stabilite de fiecare autoritate contractantă), Curtea de Apel, Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Cenzurarea sau modificarea performanțelor ori caracteristicilor tehnice impuse de autoritate poate face obiectul contestării de către operatorii economici interesați în situația încălcării de către autoritate a ipotezei art. 155 alin. (6) – *„specificațiile tehnice trebuie să permită tuturor operatorilor economici accesul egal la procedura de atribuire și nu trebuie să aibă ca efect introducerea unor obstacole nejustificate față de asigurarea unei concurențe efective între operatorii economici”* - și cea a art. 156 alin. (2) din lege – *„cu excepția cazului în care acest lucru este justificat de obiectul contractului, specificațiile tehnice nu precizează un anumit producător, o anumită origine sau un anumit procedeu care caracterizează produsele sau serviciile furnizate de un anumit operator*

economic și nici nu se referă la mărci, brevete, tipuri, la o origine sau la o producție specifică, care ar avea ca efect favorizarea sau eliminarea anumitor operatori economici sau produse”.

În speță, compartimentarea noptierei cu un sertar în partea superioară și în partea inferioară cu un dulap cu două rafturi constituie o specificație tehnică justificată obiectiv și plauzibil pentru acoperirea necesităților Spitalului Județean de Urgență, acesta arătând motivele pentru care a impus cerința celor două rafturi în discuție, justificare pe care Consiliul o găsește pertinentă și credibilă. Nu poate fi tăgăduit că există anumite constrângeri obiective ale spitalului, date cu precădere de separarea și organizarea eficientă a obiectelor personale ale pacienților și a materialelor medicale, de optimizarea accesului la acestea și de evitarea stivuirii verticale. De bună seamă, o separare a compartimentelor conduce inclusiv la localizarea rapidă a obiectelor depozitate și, astfel, la câștigarea de timp.

Acestea sunt doar unele constrângeri care intră în elementele calculului de oportunitate, constrângeri față de care, în mod neîntemeiat, ... SRL s-a limitat să le combată declarativ, în sensul că nu ar fi proporționale și că propunerea sa, cu o singură etajeră, asigură:

- funcționalitate deplină — prin spațiu suficient de depozitare, accesibilitate și stabilitate;

- ergonomie reală — obiectele mai voluminoase pot fi depozitate fără obstacole;

- standardizare pe piață — soluția este întâlnită la majoritatea producătorilor, deci ușor de înlocuit, întreținut și achiziționat ulterior

propunere pe care SRL nu o relevă niciunde Consiliului, pentru a i se putea verifica presupusele caracteristici. În eventualitatea unei căi de atac, după cum se cunoaște, în lumina art. 30 alin. (2) și a art. 31 alin. (3) din Legea nr. 101/2016:

- în plângere, contestatorul nu poate invoca alte motive împotriva actelor autorității contractante decât cele cuprinse în contestația adresată Consiliului;

- nu se pot depune probe noi față de cele care au fost depuse în cadrul contestației.

Pentru speța de față, legislația pe linie de achiziții nu pretinde studiu tehnic sau ergonomic pentru cele două rafturi, avantajele acestora în comparație cu un singur raft fiind de notorietate (art. 255 C. proc. civ.) și de bun-simț. Pe de altă parte, recompartimentarea unui dulap interior pentru a avea două rafturi nu ar trebui să constituie o dificultate insurmontabilă pentru un producător specializat.

Privită din perspectiva avantajelor invocate de autoritate, soluția constructivă cu două rafturi nu probează că spitalul achizitor ar acționa cu rea-credință, pentru a denatura concurența sau pentru a discrimina noptierele pe care le comercializează SRL, această companie având libertate deplină în a concepe și produce ori comanda producerea inclusiv de noptiere cu două rafturi în partea inferioară.

Obiecțiile SRL nu pot fi validate ca întemeiate de către Consiliu, câtă vreme specificațiile impuse corespund necesității unității achizitoare și nu sunt contrare legii. Impunerea configurației modulare a piesei de mobilier se încadrează în marja de specificații tehnice la care este îndrituită unitatea spitalicească achizitoare. Cerința stabilită de autoritate nu este lipsită nici de logică și nici de coerență, ci are un fundament tehnic credibil, după cum s-a reținut mai sus, ceea ce conduce la respingerea, ca nefondată, a solicitării contestatoarei referitoare la redefinirea specificațiilor tehnice din caietul de sarcini pentru a permite ofertarea unui dulap al noptierei cu un singur raft interior.

Curtea de Justiție a Uniunii Europene a punctat că autoritatea contractantă beneficiază de o largă marjă în formularea specificațiilor tehnice, cunoscând cel mai bine produsele de care are nevoie și fiind cea mai în măsură să stabilească cerințele care trebuie îndeplinite pentru a obține rezultatele dorite (Hotărârea din 25 octombrie 2018, Roche Lietuva, C-413/17, EU:C:2018:865). A se vedea și Hotărârea din 20 septembrie 2018, Montte, C-546/16, EU:C:2018:752 (autoritățile contractante dispun de libertatea de a determina, în conformitate cu nevoile lor, nivelul de calitate tehnică pe care trebuie să îl asigure ofertele depuse în funcție de caracteristicile și de obiectul contractului și de a stabili un prag minim pe care aceste oferte trebuie să îl respecte din punct de vedere tehnic).

În considerarea celor evocate, Consiliul determină că nu există motive pentru infirmarea specificației tehnice rămase în dezbatere și nici pentru obligarea spitalului să accepte „soluția echivalentă” pe care o propune reclamanta. Astfel fiind, în temeiul art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016 și în limita criticilor formulate, Consiliul va respinge ca nefondată contestația în această privință.

Analiza actului atacat al autorității contractante, din punctul de vedere al legalității și temeiniciei, s-a efectuat prin prisma motivelor invocate de societatea contestatoare, în acord cu principiul disponibilității care guvernează și procedura administrativ-jurisdicțională în fața Consiliului [art. 26 alin. (2) partea introductivă din legea remediilor și art. 9 alin. (2) C. proc. civ. - obiectul și limitele procesului sunt stabilite prin cererile și apărările părților].

Cu privire la cererea contestatoarei de suportare a cheltuielilor prilejuite de întocmirea și susținerea contestației, ea este supusă dispozițiilor art. 26 alin. (9) din lege – Consiliul poate obliga, la cerere, partea în culpă, la plata cheltuielilor efectuate pentru soluționarea contestației. Quantumul, detalierea și documentele doveditoare ale cheltuielilor efectuate sunt prezentate în cerere, care trebuie depusă înainte de pronunțarea deciziei de soluționare a contestației –, precum și celor aplicabile în mod corespunzător din Codul de procedură civilă, art. 452 – partea care pretinde cheltuieli de judecată trebuie să facă, în

condițiile legii, dovada existenței și întinderii lor, cel mai târziu la data închiderii dezbaterilor asupra fondului cauzei. Probatoriul cauzei a relevat că pârâtul s-a aflat în culpă procesuală, motiv pentru care reclamanta a inițiat atacarea caietului de sarcini pe cale administrativ-jurisdicțională. Prin urmare, existând o culpă procesuală din partea ei, se impune ca achizitoarea să suporte cheltuielile efectuate de reclamantă în demersul său.

Cheltuielile solicitate sunt în sumă de 3.000 lei și reprezintă onorariul avocațial pentru Ivan Mihaela Lăcrămioara - avocat stagiar, CIF 50820929, facturat cu nr. MIV028/03.11.2025 și achitat de contestatoare prin ordinul de plată din 03.11.2025, existând confirmare electronică de la Banca Comercială Română SA, potrivit actelor depuse în copie la dosarul cauzei. Art. 26 alin. (9) din legea remediilor îndrituiește Consiliul să oblige partea în culpă la plata cheltuielilor efectuate pentru soluționarea contestației, fără nicio distincție după cum partea (autoritatea contractantă, în speță) și-a recunoscut sau nu culpa. Buna-credință a părții care a pierdut procesul nu justifică exonerarea ei de plata cheltuielilor de judecată (Curtea Constituțională, Decizia nr. 463 din 28 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 655 din 26 august 2016).

Pornind de la dispozițiile art. 26 alin. (9) precitate, coroborate cu cele ale art. 453 alin. (2) – *când cererea a fost admisă numai în parte, judecătorii vor stabili măsura în care fiecare dintre părți poate fi obligată la plata cheltuielilor de judecată* – și cu cele ale art. 451 alin. (2) C. proc. civ. – *Instanța poate, chiar și din oficiu, să reducă motivat partea din cheltuielile de judecată reprezentând onorariul avocaților, atunci când acesta este vădit disproporționat în raport cu valoarea sau complexitatea cauzei ori cu activitatea desfășurată de avocat, ținând seama și de circumstanțele cauzei. Măsura luată de instanță nu va avea niciun efect asupra raporturilor dintre avocat și clientul său.* –, văzând că demersul reclamantei a fost admis în parte și raportat la constatarea că speța de față nu este de o complexitate deosebită, precum și că litigiul privește un acord-cadru redus ca valoare, față de nivelul uzual al onorariilor percepute și recunoscute în procedura administrativ-jurisdicțională în materie, organul administrativ-jurisdicțional urmează a reduce cuantumul sumei pretinse cu titlu de cheltuieli de soluționare la 1.500 lei, față de care autoritatea contractantă va fi obligată la plata către contestatoare.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,
CONSILIUL DECIDE:

Admite, în parte, contestația SRL nr. 77271/ 04.11.2025, în contradictoriu cu Obligă autoritatea contractantă ca, în termen de cel mult unsprezece zile de la data primirii prezentei decizii, să adopte

măsura de remediere a cerinței caietului de sarcini „Termenul de livrare este de 15 zile de la semnarea contractului.”, astfel cum a fost stabilit mai sus, măsură pe care să o aducă la cunoștința operatorilor economici, prin publicarea ei în Sistemul Electronic de Achiziții Publice, de îndată ce va fi adoptată. Totodată, Consiliul obligă autoritatea să stabilească o nouă dată-limită de depunere a ofertelor, nu mai devreme de cinci zile de la data postării în SEAP a respectivei măsuri de remediere.

Respinge, ca nefondat, capătul de cerere de modificare sau eliminare a cerinței dotării noptierei cu un dulap cu două rafturi.

Obligă autoritatea contractantă la plata către contestatoare a sumei de 1.500 de lei, reprezentând cheltuieli parțiale efectuate de aceasta pentru formularea și susținerea contestației.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți. Împotriva ei se poate formula plângere, în termen de zece zile.

PREȘEDINTE,

.....

MEMBRU,

.....

MEMBRU,

.....

Redactată în exemplare, conține pagini.